

[Justitsministeren.]

heder, dette afstedkom. Jeg er enig med det ærede medlem i, at hvis vi indtræder i det udvidede fællesmarked og den slags problemer opstår i videre udstrækning, er det klart, at en forhandling må finde sted; men jeg går ud fra, at den tanke heller ikke er andre medlemmer af fællesmarkedet fremmed.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod ville modsætte sig, at fætre og kusiner faldt ud af loven som legale arvinger. Jeg forstod nærmest det ærede medlem derhen, at han syntes, det var mere naturligt at have fætre og kusiner med end onkler og tanter. Hvis det er tilfældet, er der jo en kompromismulighed: så kan vi stryge dem alle sammen, og så bliver alle tilfredse, går jeg ud fra, dog ikke det ærede medlem hr. Rimstad og det ærede medlem fru Erna Sørensen. Når imidlertid det ærede medlem hr. Ib Thyregod henviste til, at det foreliggende lovforslag indebærer, at en ægtefælle ikke nødvendigvis gennem testamente skal sikre den efterlevende ægtefælle arveretten til hele formuen, når der ikke er livsarvinger, og at dette skulle stride mod tendensen i forslaget, når dog fætre og kusiner må sikres testamentarisk, hvis de skal ind i billedet, så synes jeg ikke, at denne tankegang er ganske logisk.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen fremsatte en række bemærkninger vedrørende forlodsretten i arvelovsforslagets § 27 og gav udtryk for megen skepsis. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er klart, at det, der her er fremført, må vi meget nøje diskutere i udvalget, men jeg vil dog over for det ærede medlem gøre opmærksom på, at bestemmelsen lyder således:

„Arveladerens barn har ret til, såfremt det er nødvendigt for at sikre det passende underhold og uddannelse til dets 21. år, forlods“ o. s. v.

Altså: såfremt det er nødvendigt. Derfor tror jeg nok, at det ærede medlem så en større fare omkring denne bestemmelse, end jeg gør, og den omstændighed, at den tilsvarende bestemmelse i Sverige, hvorfra vi har hentet den, kun har været anvendt i ringe udstrækning, synes jeg ikke er et afgørende argument. Når man efterlader sig børn, og disse børns uddannelse ikke er afsluttet, medens der i mangfoldige tilfælde i

samme ægteskab er børn, hvis uddannelse er afsluttet, er det naturligt, at efterlader-skaberne anvendes til at sikre også de yngre børns uddannelse. Men som sagt var der i det, det ærede medlem fremførte, mange interessante betragtninger, som jeg mener vi afgjort må tage stilling til, inden vi lægger os fast på et bestemt punkt.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross gjorde ligesom det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen opmærksom på, at den af mig efterlyste offentlige debat om lovforslaget ikke har været så omfattende, som jeg havde håbet. I dette land, hvor man ligefrem elsker at skrive læserbreve, havde jeg ventet en hel masse læserbreve omkring disse intrikate problemer, men de kom ikke, og heller ikke juristerne har overanstrengt sig. Nu kunne jeg godt anlægge den betragtning, at det simpelt hen er, fordi man synes, det er et så fortrinligt forslag, og det vil jeg have lov til at fastholde, at det er, selv om det ærede medlem hr. Rimstad ser skeptisk ud. Men når det ærede medlem fru Else-Merete Ross siger, at det er synd for mig, må jeg sige, at det tager jeg med sindsro, fordi jeg synes, det er så fremragende, og derfor mener, at det må andre også synes. Men jeg er enig med det ærede medlem i, at de synspunkter, der måtte være fremført i de juridiske tidsskrifter og andre steder, må stilles til rådighed for udvalget.

Det ærede medlem hr. Rimstad vendte igen tilbage til de sørgelig berømte 9 dage fra maj 1962, men jeg forstod, at det ærede medlem havde affundet sig med, at det, der var sket, ikke var udtryk for nogen ondskab, men simpelt hen havde sin forklaring i, at jeg gerne ønskede en offentlig forhandling derom. Når det ærede medlem mente, at der burde være lægmænd med — det har man haft andetsteds, påpegede det ærede medlem — vil jeg gerne sige, at når man nedsætter et udvalg så snævert, som vi gjorde med en embedsmand fra justitsministeriet, en højesteretsdommer og en juridisk professor, så var det simpelt hen ud fra den betragtning, at man her står over for et område, som rent teknisk er så uhyre vanskeligt, og hvor jeg må have den opfattelse, at lægmandssynspunkter må fremføres med vægt i den offentlige debat og i det høje ting, når hele den tekniske side af sagen, om jeg så må sige,